

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

C ante I

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Chytropus huius chydripidis: sicut Oedipus. Melampus: Tripus format grm. Et cū ch aspirato: & i græco & t exili scribit. componitq; ex ΧΥΤΡΟΥ quæ est olla: & ΠΟΥ pes. Hesiod. ΜΥΣΑΠΟΥ ΤΟΣΩΝ. i. neq; ex chytropodibus Olla est pedes habens: quod corrupto vocabulo ab Vgutū. hac scitropes scriptura appellatur. Et ab accō græco ΧΥΤΡΑΠΟΔΩ. Mōnulli hęc chytropoda declinari posse voluerūt: sicut hic tripus dicit: & ab accusatō græco ΤΡΙΠΟΔΩ: hæc tripoda huius tripodæ.

Chius. Requi. in dictione Cius.

Chlæna cū ch aspirato & æ diphthon. scribitur. Genus est vestis. Vnde Pharchenius de Lucillo ait. Chlænā desup fecit. Hanc Virg. lænā: nō chlænā appellauit: quom dixit: ardebat murice læna. & Persius inquit: Hic aliquis cui circum humeros & hianthina læna est.

Cholera cū ch aspirato & vnico l scribitur. nec a colupensio descendit: vt Vgutio somniauit: sed a ΧΟΛΗ qd græci dicūt: & a nris bilis vocat.

Chorda cū ch aspirato scribit: nec a corde descendit: vt Vgu. somniauit: sed græcū a Iulio polyluce vocabulū ponit. Est eodē noīe vrbs Elgouarū: vt Ptole. oñdit. Cū g aut Corda vrbs est felicitis Arabiæ: teste eodē Prole.

Chorea. Req. in dic. Chorus. Ibidem Chremes cū ch aspirato scribit. Propriū viri nomen fuit. & facit in grō chremis: vel chremitis: teste Prisciano.

Christus & christus cū ch aspirato: & i latīo scribitur: neq; a ΧΡΥΣΟΣ: qd est aurū: deducitur vt Vgu. somniauit. Sed a ΧΡΙΣ quod est vngō descendit. Vñ christina vñctio: Christus x̄o vñctus interpretatur.

Chrysoprasus cū ch aspirato & y græco & vni co sin vtraq; syllaba: & r post p scribit: nō aut cū duplicato l absq; r post p: hac videlicet scriptura chrysoprasus: vt scribi præcipit Tortelli. Neq; em a ΠΡΑΣΟΣ qd est spargo deriuat: q̄si lapis auro dicat aspersus: vt idē Tortel. tradidit: quia tūc penultima syllaba positione pduceret: quæ tñ (vt pbabimus) correpta est. Sed nec a passum lupino deducit: vt ridiculus cum Catholico somniauit Vgutio. Sed chrisoprasus ex ΧΡΥΣΟΣ quod est aurū: & ΠΡΑΣΟΣ porrū componit: eo q̄ lapis auro sit admixt: & porri viriditate imitans. Vnde & a Martia. prasinus pro viridi ponit: quom ait. De nostra Prasinā synthelis empta toga. Et quia (vt diximus) ΠΡΑΣΟΣ primā corripit: et sic chrisoprasus penultimā Home in batrachomyonachia inquit: οὐδ' ἐπ' ἄσπερον ἔπειρεσ Κόμῳ. i. neq; porris viribus alor. Prudentius in psychomachia. Chrysoprase & sydus faxis fulgentibus addit. Petrus Riga in Hester, Solē

chrysoprasus luna complexa smaragdus. Christus. Require in dictione Christma.

C ante I

Cyane huius cyanes cū c exili & y græco scribit. Nympha fuit Sicula proserpinæ socia: quæ (teste Oui. lib. metamor. v.) in fontē sui noīs conuersa est. Qui fons Anapo fluuiū postea cōmiseretur: dicente Oui. lib. ij. de ponto. Quaq; suis Cyanē miscet Anapus aquis. Altera eiusdē nominis fuit mæandri fluuij filia. Et nōnunq̄ media syllaba vti brevis: ita & producta a poetis ponit. Vnde idē Oui. lib. metamor. ix. ait. Cognita Cyane præstati corpe nymp̄ha. Cyane eadē scriptura: & cū æ diphthon. in vltima syllaba: insulae sūt in pōto: seu magis scopuli sub Tracio Bosphoro: vt scribit Ptol. mille quidē & quingentis passibus ab Europa distantes: teste Pōmpon. Mella. Quos duos scopulos etiā olim cōcurrissē Pindarus & Theocritus finxerē. Quod & Iuue. confirmauit dedinās singu. nu. pro his cautibus. hæc Cyane hui⁹ Cyanes: secūda quidē syllaba producta: quæ apd alios correpta ponit. Ait em saty. xv. Nā cin⁹ scyllā vel cōcurrentia saxa. Cyanes plenos & tempestatib⁹ vtres. Luca. lib. ij. Vt pagasæa ratis peteret quom phasidos vndas Cyaneas tellus emisit in æquora cautes. Has instabiles fuisse oñdit Oui. quom lib. i. tristitiū dixit. Transeat instabiles sirenuā Cyaneas. Dicūt aut Cyaneæ nigræ Nam ΚΥΑΝΑ græce latine nigrū interpretat Chione huius chiones cū ch aspirato & i latīo p̄priū fuit mulieris nomē: cui⁹ meminit Iuue. saty. iij. Et dubiras atra chionē deducere sella.

Cyaneræ. Require in dictione Cyanæ

Cichesus. Require in dictione Cytisus.

Cybus cū y græco tā quartæ q̄ secundæ decli. est teste Prisci. nec a capio. pis deducit: vt Vgu. & Catholicon somniarūt: sed a ΚΥΒΙΣ: quæ ē pera: eo q̄ pera cybū feramus: vt scribit Festus Cybariū etiā p cybo nōnūq̄ ponit. Cyboriū genus est pomorū alexandrinorū. Hora. Obliuiosa leuia Massico cyboria. Vbi Acron ait: Cyboria alexadrina poma: quæ habet similia colocasīs folia: in quorū similitudinē facta pocula eodē noīe appellant: aut certe p cybis posuit: tanq̄ cybū poculis compensare. Hæc ille. Cybus item eadē scriptura tessela quadrata: s̄ est taxillus vocat: quē nōnulli y græcū in uostrū mutantes cubū dicunt. Cybiū cū y græco ideo dictū est: teste Festo: quia eius mediū æque patet in oēs ptes: qd genus (vt ait) a geometris ΚΥΒΟΣ appellat. Cybius eadē scriptura gen⁹ est piscis: teste Pompe. ex quo cybiū edulj gñs dictū est: qd (vt scribit Plin.) ex Pelamyde cōcisa ouis & ruta cōfici: quare pellamydē cybiū vocatū puto: dicere etiā Martia. Diuisis cybiū

laretur ouis. Cymbiū cū ygræco genus est poculi in similitudinē cymbæ nauiculæ: De quo Vir. ænei. iij. Inferimus tepido spumantia cymba lacte. Vnde a cymba deductū est: teste in Saturna. Macrobio. Alij autē (vt refert Eratosthenes) a cissimbio dictū putant p sineopā. Est autē Cissimbium ligneū poculū ex hedera cisso: sed tunc cū i latino scribi cimbū oportet.

Cybariū. Req. in dic. Cybus. Cybius. Ibidē.

Cyborium. Ibidem. Cibium. Ibidem.

Cyclas cū c exili vtrobique: & y græco scribitur: infula est in Aegeo pelago: de qua Iuue. meminit quom dixit lat. vi. Sed qui pene perit: cui vix in Cyclada mitti Contigit. Cyclades insulæ (vt scribit Solinus) ideo dictæ sunt: quia in morē cycli: hoc est rotundi disponunt. Huic cōtradice re videt Ser. sup lib. iij. ænei. dicē. Cyclades id dicunt: quia in rotunditate sunt. sed q longo ordine circūire eas necesse est: vt (vt lubdit) ppter promontoria: vel (vt pgi) quia naturale est: vt concitatoria sint maria vicinitate terrarū: qd si verū esset: non cū y græco sed cū i latino cyclas scribi deberet. sed cum nec a græcis: nec a latinis id obseruet: vt scz cū i latino scribat: Solini sententiā iudicio meo veriorē dixerim. Est eadem scriptura Cyclas vestis gñs: sic a rotunditate dicta. Iuue. sa. p dicta. Hæc sunt quæ tenui sudant in cyclade. Cyclas eadē scriptura dici rotundū.

Cyclius cū c exili vtrobique: & y græco in priā: & i latino in secūda syllaba: ppiū suū nomen pictoris eximij: a quo tabulā: in qua erāt argo nauæ pictæ: talentis. xliij. Horten. orator mer catus est: vt scribit Plin. lib. xxxv. natu. histo.

Cicilius. Req. in dic. Cyclas Cyclus. Ibidē.

Ciconia cū c exili vtrobique: & i latio in prima & penultima syl. scribit: auis est alia quidē ab ibi de vt in ipsa dictione videbim. Iuue. Serpēte ciconia pullos Nutrit: & inuenta p deuia rura la cerra. Ciconia itē eadē scriptura: apd hispanos lignū vocat rostratū: quo e puteis seu fontibus hauriri aqua solet: qd nōnulli hoc ciconiū ap pellat. Ciconius ppiū suū ducis nomen: quo auctore a germanis Brixia venetiæ vrbs extructa est: vt testat Liui. li. v. ab vrbe cōdita. Cicones eadē scriptura populi sūt Thraci iuxta he brū fluiū inhabitantes: testibus Pompo. Mel la & Solino. & corripit co syllā. Tibul. Nā ci conumq: manis aduersis reppulit vndis. Sil. li. xi. Odire ciconū matres: Geticiq: furores.

Cicones. Require in dictione Ciconia.

Ciconium. Ibidem Ciconius. Ibidem

Cicorea. soc. gen. & cichoreū neu. declinari pōr: & cū c exili in initio: & i latio. & ch aspirato in secūda syllā. scribit. Hora. i. car. Me cichoreæ leuesq: maluæ. Plin. lib. xxi. natu. hist. Proxima auctoritas cichoreo est: qd intubū diximus er

ratū. Idē lib. xx. Cichoreū refrigerat in cybo sumptum.

Cicoreum. Require in dictione Cichorea.

Cydarum. Require in dicti. Citaris.

Cydones. Req. i dicti. Cydon. Cydonia. Ibidē

Cynus. Req. in dicti. Cygnus. Cydna. Ibidē

Cydnus. Ibidem Cico. Requi. in dic. Cio.

Cydon cū y græco scribit: vrbs fuit in creta: te ste Hero. lib. histo. iij. In cuius agro arundinea spicula incresecbāt. Vñ Vir. æglo. vlti. inquit. Liber partho torquere cydonia cornu Spicula Hinc cydonia mala dixerunt græci: teste Plin. lib. xv. natura. histo. Quæ nos (vt ait) Cotho nia vocamus: hinc etiā Cydones populi sunt. Luca. lib. vñ. Illud & Libiæ Numidas: & Cre ta Cydonas. Fuit etiā Cydon eadē lra: ppiū viri nomen: cui meminit Sta. cū ait. Hæc regi promissa Cydon.

Cygn. vñ more græco cynus cū y græco: seqn te g vel c scribit: græcū vocabulū ē: nec a pio ce cini deriuat: vt Vgu. sōniauit. Auis est als Ho lor vocatus. Vir. ænei. xi. Strimoniaq: gruem aut albū deiecit holore. Oui. Ad vada Meadri cōcinat albus holor. Cydnus cum y græco se quente d scribit. fluuius est Ciliciæ: testibus So lino & Ptolomeo: qui (vt scribit Iustinus li. xi) Tarsum Ciliciæ: apostoli Pauli urbē diuidit. Huius fluminis aquā contra podagras valere dixit Plin. lib. xxxi. natu. histo. Placet hoc loco Vgutionis sōniū referre: ait em. Item a cygnus dictū est eodē noie Cyngus: amnis quidā Cili ciæ: tū quia mirā habeat aquarū suauitatē: tū quia in autūno & æstate: qñ niues soluiunt: tu mescit: quandā em: vt pgi lingua qd candi dum est: cygn. dr. O ridiculū & somniabūdū hominē: quid emenā & idē Catholicon confir mauit. Cydna vrbs est Lyciæ: teste Ptole.

Cylidros. Re. i. dic. Chersidros. Cylidr. Ibidē

Cyllenæ. Requi. in dictione Celænæ.

Cymba cū y græco scribit: genus est nauis: dic te Iuue. Atq: vna transire vadū tot milia cym ba. Alij vertētes y græcū in u nostrū dicūt cū ba. Comba vrbs est mediterranea Liciæ circa montē Cograntem: teste Ptole.

Cymbrium. Require in dictione Cybus

Cimbra. Requi. in dicti. Cimmetium.

Cimbri. Ibidē. Cimmerij. Ibidē.

Cimmerium cū c exili: & i latio & duplicato m. vrbs mediterranea Tauricæ chersonesi: teste Ptole. & eodē noie pmonitiū Sarmatiæ: vt idem Ptole. ostendit. Cimmerij eadē scriptura protuli. scribunt ab Hero. lib. histo. iij. In asia amazonibz pxiimi: q̄s olim inundans ocean. fugauit. qui cū romanorū fines inuaderent: & magna clade romanos primū affecissent: tādē incredibili cæde a Mario in Italia: campo i Rau

dio deleti sunt: testib; Plini. de vi. il. & Floro. li. histo. iij. Hi populi etiā Cimbri vocati sunt: vt scribit Diodo. Alij eodē noīe Cimbri ppli qdā sunt Germanorū: qui als Flamini appellantur. Cimbri itē lingua gallica latrones (Pom. teste) vocant. Cimbria vrbs est Lycie mediterranea circa montē Cogrante: vt Prole. ostēdit. Rursū Cymmerij dicunt hoies qui frigorib; occupatas terras colūt: quales fuerūt iter Baias & Cumas: in ea regione in qua cōuallis satis eminēt iugo circūdata est: quæ neq; matutino: neq; vesperino tpe sole contegitur: vt scribit Festus. Cymini cū cexili: sequēte y græco: & vnico m scribit: apud græcos in malsu. gen. ΚΥΜΙΝΟ proferit. & pducit mediā syllabā. Persi. Et palentes grana cymini. Alij verētēs y græcū in u dicunt cuminū. Ciminus eadē scriptura Hetruriae lacus est monti suppositus: teste Abrano: & corripit mediā syllabā. Vir. ænei. vij. Et cymini cū monte lacum.

Cyminus. Require in dictione Cyminum.

Cymodoce huius. doces: & cymodocia in recto declinari pōt: & cū y græco scribit. Vir. ænei. v Thaliarū: cymodoceq;. Idem. ænei. x. Quarū quæ fandī doctissima Cymodocea. Fuit (teste Hesio. in theogonia) Oceani & Terhyos filia. Cymodocea. Require in dictione Cymodoce.

Cynamomū cū cexili: & i latio: & vnico n. fru. rectū est in Aethiopia: qd (teste Solino) situ breui nascit: ramo humili ac depressio. Nec a cāna (qd hebræū est: Hiero. auctore: vocabulū) deducit. vt Vgu. somniauit. Cinnamū cū i latio & gemino n similis est arbuscula cū cinamomo vel eadē est: quæ & cinamomū: vt nonnulli volunt. Oui. lib. iij. Cinnama tū primū: capriuacq; tura dedisti. Vide in regula: Longa sit i sup n.

Cincinus cū cexili vtrobique: & i latio i prima & secūda syllā. & duplicato n scribit. Cincini: vt testis est Festus: intortū: quia ad locū capiendū tendit: dictū sūt. Iuue. sat. vi. Altior hinc quare cinnus. Circinus cū cexili vtrobique: & i latino in prima & media syllā. & vnico n scribit: quō penultimā corripit syllabā. Gualfredus in ar. poetica. Preformet capiti naturæ circinus orbē hoc est circulus siue rotunditas. Simili mō Circino. nas. verbū ci syllabā corripit. Oui. meta. ij. Inclinat cursus: & easdē circinat auras.

Cinædus cum cexili: & i latino & vnico n: & ædiphthong. in media syllā. scribit: nec a ΚΩΝ: qui est canis deducit. vt Vgu. somniauit: quia tūc cū y græco scribi oporteret: qd apud græcos latinorūq; minime obseruat. Verū cinædus ex ΚΙΝΟ qd est moueo: & αἰσιν verēda cōponit: vt Horos tradit Melesius. Et is puer dicitur: qui ætate & forma ad patiendū aptus est. Martia. Vendisti Labiane tres agellos. Emisti Labi

ane tres cinædos. Pedicas labianæ tres agellos. Iuue. sat. ij. Inter socraticos notissima fama cinædos.

Ciner. Require in dictione Cinis.

Cingo. gis. & clingo. gis. qd (vt tradit Festus) e græco tractū est: in vno scato dici potest.

Cingulū neut. gñe dicimus: quom p hoim cinctorio accipim: quom x o p iumetorū vinculo ponit: cingula scemi. gñe: auctore Ser. declinat. Vñ Calphurni. æglo. vij. ait. Alterna vitreas lateralis cingula bullas. Oui. de re. Et noua velocē cingula ledat equū. Cingulus (vt scribit Pope). is dicitur: qd ubi cingi solet satis tenuis ē.

Cingula. Reg. in dic. Cingulū. Cingulus. Ibidē

Cinyphus. Require in dicti. Cinnypis.

Cinnamū. Requ. in dicti. Cinnamomū.

Cinis & ciner i recto declinari pōt: testib; Prisci.

Ser. & tā sex. qd mals. gen: vt Cap testat & Pro.

Cinnypis cū cexili: sequēte i latio: & duplicato n

& y græco in secūda syl. scribit. & si a Tortel.

cū vnico n scribi picipiat. fluu. est Caramanctē

teste Hero. histo. lib. iij. a q cinnyphei hirci ap-

pellati sūt: dicēte Vir. geor. iij. Nec min. interea

barbas incanaq; mēta Cinnyphei tondēt hirci

Cynocephalia cū cexili: & y græco scribit. her-

ba est canis caput representans: quā Apion grā-

maticus (vt refert Plin. li. xxx. na. histo.) dixit ab

ægyptijs Osiriū vocari: diuināq; esse cōtra oīa

veneficia: sed (vt ait) si tota erueret: statim is q

illā eruiisset moreret. Cynocephali eadē scriptu-

ra bestiarūq; dā sūt ex simiari gñe in oib; pter

q in capite: qd caninū habēt: humanā speciē de-

ferētēs: suntq; (teste Solino) in pūb; æthiopiæ.

Cynophali. Requ. in dicti. Cynocapalea.

Cynthia. Reg. in dic. Cynthus. Cinthus. Ibidē

Cynthus cū cexili: & y græco: & th aspirato scri-

bit. mōs est in Delo insula: tantæ quidē cellitu-

dinis (teste Ser.) vt vmbra sua totū insulæ am-

bitū tegat: a q & apollo Cynthi: & diana cyn-

thia cognominati sunt. Oui. lib. i. de arte. Cyn-

thius Admeti vacas pauisse pheræas Feri: & i

parua delituisse casa. Hora. iij. car. Tu curua re-

cines lyra Latona: & celeris spicula Cynthiæ: ad

cuius similitudinē & Proptius amasiā suā Cyn-

thiā vocauit: quæ pprio noīe Hostilia dicebat

Ait em in. i. sui opis carmie. Cynthia prima su-

is miserū me cepit ocellis. Cōtactū nllis anre-

cupidinib; Sili mō & Cynthi figurate a Vir.

p Octauiano ponit: cū ait i Sileno. Cū canerē

reges & plia Cynthi aurē Velit. i. Octavianus

Cio cis quarta: & cio dies secūda coniu. declinari

pōt: teste Priscia. Sra. thæbaidos. iij. Suus excit

in arma Antiquā Tyrintha deus. Virg. Cælit

terræq; ciebo. Vtrūq; aut verbū format in pō

ciui: in supio citū. Aduertēdū tñ qd citū supirū

a quarta cōiuga. verbo ci syllabā pducit: quā

a verbo secundæ corripit. Vir. lib. ænei. iij. At genus e siluis cyclopū & montibz altis. Excitū ruit ad portus: & littora cōplet. Sta. i achilleide Nec tm excitū bimali q̄s Ilinara vallo. Arator. Comperit accitus quæ sit sua visio petrus. Tibul. Quom memor accitus semp dolor admo net annos. Syl. li. xv. Accitū donat victorū mī seratus in ætū. Oui. lib. i. tristitū. Accitus toties in genus omne ioci. Vale. Flaccus li. v. Ipse aut tantis cōcita furoribz arma. Sta. li. theba. x. Ecce ad dirceas iunxit dux cōcitus alas. Oui. meta. ij. Nec fruit somno vigilantibus excita curis.

Cyparissa. Require in dicti. Cyparissus.

Cyparissia. Ibidem

Cyparissus cū cexili & y græco & vnico p & duplicato scribit: p̄priū fuit pueri nomē: postea in sui nominis arbore cōuersi: teste Oui. li. me tamor. x. Et pro arbore: testibz Capro & Pro. tam mactu q̄ fce gen. apud antiquos fuit. Hæc arbore postea latini Cupressum vocauere. Vñ in Ecclēsiasti. ca. xxiiij. Hiero. ait. Quasi cedrus exaltata sum in Libano: & quasi cypressus in monte Syon. Plæriq; tñ y græcū in u nostrum mutantes: cupressum dicūt: qd̄ & Virg. obser uauit: quomā. geor. ingt. Et tenerā a radice fe rens Siluane cupressum. Sed & cyparissus pro arbore vsutpat. Vnde Virgi. ænei. iij. æt Aerig quercus & coniferæ cyparissi. Marti. Daphnæ as platanos: & æreos cyparissos. Fuit etiā Cy parissus eadē scriptura: vrbs achaia: teste Plin. lib. iij. natu. hist. quā Prole. dicit esse Messenæ in Achaia. Est & eodē noīe & litteratura insula quæ dā Boetiæ: alis Anticyra cognominata: vt scribit Pausanias. Alia aut Anticyra est ad sinū Maliacū: & Oetam montē. Cyparissum eadē scriptura: promōtorū est Messenæ: vt Prole. ostendit. Cyparissia eadē orthographia: igne quæ dicit faces dicunt: quæ noctu apparere solēt ad similitudinē cupssii: vt testatur Festus.

Cypressus. Require in dictione Cyparissus

Cyprianus. Require in dictione Cyprus.

Cyprius. Ibidem.

Cyprus cū cexili & y græco scribit. insula est in mari Carpathio: a qua hūc adiectiua Cyprius & Cyprianus.

Circa. Require in dictione Circiter.

Circe. Require in dicti. Circei.

Circeis. Ibidē Circei plurali nu. declinant: sicut Volsini. Op pidū fuit Cāpaniæ sup monte: qui teste in odif sea Home. Circeus vocat: sitū: qd̄ etiā hoc Cir ceum p oppido intelligas (vt ostēdit Liuius) declinari pōt: cui⁹ oppidani etiā Circei dicti sūt Hora. Ostrea Circeis Masseno oriunt echini. Iuuenā. Qui Circeis nata foret: an Lucrinū ad Saxū. Pristi. in perihēgesi. Post hoc Circei iuxta quos Euxinus alius. Et cū c exili vtrobiq;

& i latino: & æ diphthō. scribit. Circe cū c exili vtrobiq; & i latino: Solis & Persæ nimphæ filia fuit: a qua Circeū oppidū denominatū est. Circeis cū c exili vtrobiq; & c in prima & media syllaba absq; æ diphthō. fuit oceanii & The thyos filia: teste Hesiodo in theogonia.

Ciræum. Reg. in dicti. Circei Ciræus Ibidē.

Circino. Reg. i dicti. Cincinus Circinus Ibidē.

Circum. Require in dictione Circiter.

Circiter circū circa (vt Caper tradit) hoc distat: qd̄ circiter ad numerū: circū ad locū: circa ad tē pus referi: sed & ad tempus nōnunq; circiter refertur: vt circiter calēdas. Quinctiā ad locū. Causus Hemina. Lapidē fuisse quadratū circiter i medio arcæ iunctū candelis quoq; versum.

Cyrene. Regi. in dicti. Cyrenæ.

Cyrenensis. Ibidem

Cyreneus. Ibidem Cyrene huius Cyrenes: & Cyrenæ pli tm nu. declinari pōt: dicēte Luca. lib. ix. Aphrica Cyrenis etiā tūc bruma rigebar. Oppidū est Liby es: a quo Libye ipsa Cyrenæa vocata est. & a Cyrene fit Cyrenæus cū æ diph. in penul. syl. & Cyrenensis. Vñ Marci ca. xv. legit. Et angariauerūt p̄tereuntē Simōnē quēpiā Cyrenæū. Et Actū. vi. ca. habet. Surrexerūt aut quidam de synagoga: qui appellabant Libertinorū: & Cyrenensiu: & Alexandrinorū. & scribit Cyrene cū c exili & y græco: & vnico r. Fuit etiā eadē scriptura Cyrene filia Penei regis Archadiæ: filia Penei fluuij: vt poetæ dicunt.

Cyrna. Regi. in dic. Cyrenos.

Cyrneus. Ibidem.

Cyrnus. Ibidem

Cyrenos cū cexili & y græco scribit: hac em scriptura apud Strabonē: Diony. Eustachi. Prole. legit: quæ a Tortel. Cyrene huius cyrenes declinari præcipit. a qua fit Cyrnæus cū æ diphthō. in media silla. Vir. Sictua cyrneas fugiāt examina taxos. Insula est in mari Ligustico: nunc Corlica cognominata. Cirnus eadē scriptura: rex fuit Cyrenæe insulæ. Cyrna eadē scriptura mons est in Aphrica: teste Prole.

Cyrius. Reg. in dic. Cyrus.

Cirra. Ibidē

Cyrrus. Ibidem Cirtilcus Reg. in dic. Cytilus Cyrus cū c exili & y græco & vnico r scribit: p̄ priū fuit nomē regis Persarū. Est eodē noīe fluuius in Albania: teste Prole. Rursū aliū eiusdē noīs ponit idē Prole. fluuiū i Media. Cyrius ab eodē Prole. vrbs ponit Emathia. Cirra cū c. exili: & i latino: & duplicato r: secūdo aspirato. iugū est Parnasi montis Boetiæ: de q̄ Martialis Quid tibi cū Cirra: qd̄ cū p̄messidos vnda: Cirrus eadē scriptura absq; vlla aspiratiōe scribit. Iuue. Cæsariē & madido torquēt cornua Cirro. Cirri dicunt capilli dependentes ac per inde crispati.

Cis ceter citra p̄ponēs idē fcat: nisi qd̄ locis & flu

minibus cis vt plurimū iungit: vt cis alpes: cis padū. Citra v̄o qñq locale: qñq tpale est. Pōnitur nōnunq̄ cis p̄ vltra: vt scribit Noni⁹: vñ Salusti. ait. Cis Rhenū: atq; inter mare nostrū & oceanū. Var. lib. r̄h̄to. xx. Eo die cis Tyberim redeundū est. i. vltra tyberim: vltra rhenū. Cissa. Require in dicti. Cissus. Cisseus. Ibidem. Cissum. Ibidem. Cissimbium. Require in dictione Cybus. Cissus; cū c exili: & i latino: & duplicato scribit̄ & si cū y gr̄eco a Tortel. scribi p̄cipiat. Genus est hederæ: quæ (teste Plin. lib. xvi. natura. histori.) sola oīm generū sine adminiculo stat. Est etiā eodē noīe fluui⁹: cuius ostiū est circa pōtum Capadocē: teste Ptole. Cissa eadē scriptura vrbs est Mauritanix Cæsariensis: vt idē Ptole. ostēdit. Cisseus eadē scriptura: & cū eu diphtō. rex fuit Thraciæ: dicēte Vir. ænei. v. Quē thraius olim. Anchisē genitorī in magno murmure Cisseus. Ferre sui dederat monumentū & pi gnus amotis. Cissum eadē scriptura: genus est vehiculi epirotici: vt auctor est Marcellus. Cista cū c exili: & i latino scribit̄. vasis est genus: & format p̄ diminutionē cistula & cistella: teste Var. lib. i. de analogia. Neq; a costa descendit: vt cū Catholico Vgu. somniauit: sed gr̄ecū est vocabulū: quod apud illos ἱστῆρ̄ scribit̄. Cistella. Requi. in dicti. Cista Cistula. Ibidem. Cithara. Requi. i dic. Citaris Citharedus. Ibidē Citaris cū c & t exilib; & i latino scribit̄. Pileus dici: vel mitra p̄ficalis. Cithara cū c exili: & th aspirato: instrumentū est musicū: als lyra vocata. & ex cithara: cōponit̄ citharcedus cū æ diphton. in penultima. Hiero. in apoca. Et voce quā audiui sicut citharedorū citharizātium in citharis suis. Iuue. saty. vi. Accipis vxorē. de qua citharcedus Echion. A cithara etiā m venit fce. ge. citharistria: sicut a cymbalo cymbalistria: a tympano tympanistria. Cythera cū c exili: & y gr̄eco: & th aspirato: pluralis tm̄ nūme. & neu. ge. ciuitas Cypri fuit: teste Hesio. in theogonia. Dionysius autē lybicus & Strabo insulā dixerūt esse cōtra cretā: & pducit mediā. Virg. ænei. x. Est Paphos Idaliumq; mihi: sūt alta cythera. Idē ænei. i. Hunc ego sopitū sōno sup̄ alta cythera. Vgu. dicit: q; mōs in quo ciuitas sita est: Cytherus vocat̄. A ciuitatis autē noīe Venus Cytherea cognominata est: testib; Festo & Ser. Vir. lib. ænei. i. Parce metu cytherea manent immota tuos. Fata tibi: vbi thesylvabā corripuit: quā tm̄ in dictione Cithera pduxit. Cytherea item eadē scriptura: insula est Cydadū vltima: quā Laertius Laconix insulā cē dixit: quē prius Porphiris appellata est. Cytheris cū c exili sequēte y gr̄eco: & th aspirato: & i latino in vltima syll. p̄priū fuit Libertæ no-

men: quā poeta Gallus amauit: quæ a Vir. Ly coris noīata est: quom ait æglo. penult. Pauca meo Gallo: sed quæ lestat ipsa Lycoris. Citharon cū c exili: & i latino: & th aspirato: & æ dip. lugū est Parnasi montis Boetix ciuitate: dicēte Proper. Saxa cithæronis Thæbas agitata per artē. Dicitur autē Cithæron a cithara: eo q; cātu citharæ sup̄ ipso frequēter Orpheus psonaret: vt lib. i. Lactan. existimat Firmianus. Qd̄ confirmasse videt̄ Ouidi. quom dixit lib. meta. iij. Vadit vbi Festus faciendā ad sacra Cithæron. Cātibus & clara baccantū voce sonabat. Quidā autē cōmentator sup̄ Hesio. Lysimachū: nihilominus & ipse inducēs Cyrenæū in. i. de poetis dicit. Helicon & Cythærona mōtes denominatos fuisse ab Helicone & Cithærone fratrib;: qui illic singulari certamine pugnaverūt. Cytorus cū c & t exilib; & y gr̄eco: mons est minoris Asiæ in Paphlagonia: teste Soli. Proby autē: & Ptole. oppidū dixerūt esse ponticū: de q; Virg. geor. ij. Et iuuat vndantē buxo spectare Cytorū. Chidorus cū ch aspirato & i latino: sequēte d: fluui⁹ est: q; in Axii Mygdoniæ fluuiū intrat: teste Hero. lib. histo. vij. Cydarū cū c exili & y gr̄eco sequēte d: genus est nauiculæ. Citharistria. Reg. i dic. Citaris Cythera. Ibidē Cytherea. Ibidem. Cytheris. Ibidem. Cithæron. Ibidem. Cytherus. Ibidē. Citer. Require in dicti. Cis. Cytisus cū c exili in initio: sequēte y gr̄eco: & t. nō aspirato sequente i latino: & vnico scribit̄: Insula est: a qua & cytisus herba nomē traxit: testibus Plin. lib. xij. natu. histo. & Ser. sup. ij. geor. & corripit primā & secundā syl. Virg. in Corydone. Florentem cytisum sequi lasciuia capella. Cichesus cū c exili in initio & i latio: & ch aspirato in secūda syllaba: sequente e & vni co s. fluuius ponit̄ ab Home. in hymno Apollinis. Citiscus cū c exili vtrobiq; & t nō aspirato: & i latino in prima & secūda syll. fluuius est Scythiæ: teste Hero. Cyzicus cū c exili vtrobiq; & y gr̄eco in prima: & i latino in media syll. vrbs fuit Asiæ: teste Floro lib. iij. cui⁹ me minit Syl. li. xij. dicēs. Infestū bello quateret cū Cizicus Argos. Et Ouidi. lib. i. tristisū. Hincq; propontiacis hærentē Cyzicon oris. Cytorus. Require in dicti. Citaris. Ciuius. Require in dictione Ciuis. Ciuilis. Ibidem. Citra. Requi. in dictione Cis. Ciuis cōmunis gen. format adiectiui ciuile & ciuicū. Luca. versu. i. Bella per emathios plusq; ciuilia campos. Hora. in initio libri. ij. car. Motū ex Metello consule ciuicū. Cius cū c exili: & i latio scribit̄. fluuius est Thraciæ: qui (teste Hero. lib. iij. histo.) in istrū fluit.

Chios cū ch aspirato & i latio: insula est in mari Aegeo: in qua sola mastix nascit: de qua Lucan. lib. viij. meminit dicens. Quas Aline cautes & quas chios asperat vndas. Et a chio fit chius chia chium. chi syllab. pducta. Hora. in. ser. Cæcuba vina ferens Alconchium maris experts. Tibullus li. iij. Nec mihi fumosos veteris proferte phalernos. Consulis: e chio soluite vincto. Mar. Acrior hoc chius nō erat Ausidius Cyzicus. Requi. in dicti. Cytillus.

C ante L

Clam præpositio tā accō q̄ abltō deseruit: aucto-ribus Donato: & in Donatū Sergio & Seruio At p̄o Prisci. & Dona. cognōmēto minor: ablatiuo t̄m seruire tradiderūt. Clam a clauib; dictum est: q̄ his quē celare volumus claudim⁹: vt testatur Festus.

Clamor & clamor in recto (teste Quin.) dixerūt Inde fit clamorus: non clamorofus: vt indocti enunciant. Papinius. lib. siluarū. iij. Aut inerāt sensus clamosi turba theatri. Martia. Cum tu forsitan ingetus eras Clamofa iuuentus in Sura. Iuue. Securus iubeant clamoso insistere circo. Idem satyra. xiiij. Clamofus iuuenem pater excitat. Syl. lib. iij. Sidonius drepani: atq; vndæ clamofus helorus. Luca. Venator tenet ora leuis clamofa molossi.

Clamos. Require in dicti. Clamor.

Clamofus. Ibidem.

Clango clangis facit in p̄terito clangi: teste Prisc. quinetū clangui: diuī auctoritate Hiero. in lib. Nume. ca. x. sic dictis. Si semel clāgueris veniet ad te princeps. Clāgere pprie est tuba canere.

Clanis. Requi. in dicti. Clanius.

Clanius & clanis in recto declinari potest: & cū exili & i latino scribit. Fluuius est Campaniæ als Acerras cognominatus: dicente Vir. geor. iij. Nola iugo & vacuis clanius: nō æqu⁹ acerras. Syl. lib. viij. Et clanis & rubico & Senonū de nomine Sæne.

Clarā. Require in dictiōne Claros.

Claritas. Ibidem.

Claredo. Require in dictiōne Claritudo.

Clarius. Require in dictiōne Claros.

Clarum. Ibidem.

Claritudo & Claritas in vno significato accipi possunt: aucto-ribus Pompeo & Nonio: quin & Claredo pro claritudine ponit.

Claros cum c exili scribitur. Insula est vna ex cy cladibus: de qua Oui. meta. i. Et claros & Tenedos parareasq; regia seruit. Claria cum c exili. vrbs est in Claro insula. Clarius cū c non aspirato: cognomen est Apollinis. Oui. fastorū. i. Et clario missa legenda deo. Clarium cū c exili oppidum est in confinio Colophorniorū: teste Seruio sup lib. iij. ænei.

Claudeo. Require in dicti. Claudio.

Claudico. Ibidem.

Claudo claudis & cludo cludis: teste Priscia. dici potest: qd̄ verbū quom sit actiuū: apud Crispū t̄m neutrale compertū est: quom Prisci. referent lib. iij. histo. dixit. Cōiuratione claudit: hoc est claudet a cludeo: quod & Cæcilius protulit in Epichæro dicens At vbi vos sitis: ibi consilium claudet: id est claudicer.

Claustrū & clostrum: teste Diomedē: efferrī pōt: & in singulari nume. neu. t̄m gen. est: in plurā li p̄o tam mascu. q̄ neutri.

Classici. Require in dictiōne Classis.

Classicum. Ibidem.

Classis cū c exili & duplicato scribit. & dicitur nauium collecta multitudo: & nōnunq̄ p vna t̄m naui ponitur: vt est apud Virgilū li. ænei. vi. Lyciæ ductorē classis Orontem. Vbi dicit Seruius. Apertum exemplum classem etiā dici vnam nauem: & hoc quia vnus solius nauis Orontes ductor fuit. Aliquādo classes instructi exercitus: vel turmæ appellantur: testibus Marcello & Seruio. Vnde Virg. libro. ænei. iij. ait. Scio me Danais e classibus vnū. Idem li. ænei. ij. Classibus hic locus est. Classis facit in ablatō singulari classe vel classi. Vir. Aduertū Aeneā classi. Nisi forte velimus dicere dariū pro ablatiuo positū esse. A classe classici dicebant: teste Gellio. lib. vij. noctū articularū. Hi erant t̄m primæ classis homines: qui. cxxv. æris ampliusve censuerant. Classici item (vt scribit Pompeius) appellabantur testes: qui signandis testimonijs adhibebant. Classicum (teste Petronio) cornū vocatur vel tuba: quæ conuocandi causā facta erant. & non tuba solum: sed etiā sonum tubæ classicum significare habet: teste Ser. sup lib. vij. ænei. Vir. lib. p̄faro. Classica namq; sonant.

Claua. Require in dictiōne Clauis.

Clauis notū est quid significet. Claua genus erat tæli: quæ Hercules vtebat: vt scribit Festus. Ouidi. heroidū. Ossa mei fratris claua perfracta tri nodi. Clauus notā habet significationē: sed & pro nauis gubernaculo: hoc est remone ponit: dicente Virg. lib. ænei. v. Clauumq; ad littora torquent. Nec a chalybe clauus deducitur: vt Vgu. somniauit. Etiam clauus q̄ clauis & claua cū c exili scribitur. Conclauis fœminino ge. & conclaue neutro declinari potest. & producit cl syllabā. Hora. ferm. xvi. Currere p totū pauidi conclaue magisq; Conclauia (auctore Pompeo) dicunt loca: quæ vna clauē claudunt Nonnunq̄ & pro cœnatione conclaue ponit: teste Cicero. vt etiā apud Martia. Et conclaui omnibus solebas Me. f. Martiālē quærere: hoc est cœnationibus.

Clauus. Require in dictiōne Clauis.

E iij